

Diumenge 27 de maig, 18.00 h

Xcèntric

CINEMA INVISIBLE:
STAN BRAKHAGE
TRENCANT EL SILENCI

Kindering, Stan Brakhage

Sessió-assaig-experiment que comprèn tota la filmografia de Brakhage (quasi 400 films), per a la qual s'han seleccionat únicament aquelles obres en què s'escolta una partitura musical. Aquells que conequin l'obra de Brakhage es trobaran amb un autor molt diferent al qual estan habituats, i en alguns moments experimentaran una sensació estranya provocada pel no-silenci que complementa les imatges. De vegades tendrem —inconscientment— a fer l'esforç de visualitzar-les anul·lant mentalment la música per tal d'invocar el clàssic Brakhage. Els compositors musicals de la sessió són: James Tenney, John Cage, Joel Haertling, Architect's Office, Stephen Foster, Rick Corrigan i Philip Corner.

Les pel·lícules incloses en aquesta sessió estan acompanyades només amb música, sense efectes de so ni veu en off.

PROGRAMADOR: Antoni Plinent

1a part

. *Interim*, Stan Brakhage, 1954, EUA, 25 min, color, sonora (música: James Tenney), 16mm.

. *In Between*, Stan Brakhage, 1955, EUA, 10 min, color, sonora (música: John Cage), 16mm.

. *Fireloop*, Stan Brakhage, 1986, EUA, 3 min, color, sonora (música: Joel Haertling), 16mm.

. *Loud Visual Noises*, Stan Brakhage, 1987, EUA, 3 min 30 s, color, versió sonora (arranjaments: Joel Haertling), 16mm.

. *Kindering*, Stan Brakhage, 1987, EUA, 3 min, b/n, color, sonora (música: Architect's Office), 16mm.

. *I... Dreaming*, Stan Brakhage, 1987, EUA, 6 min, color, sonora (música: Joel Haertling i Stephen Foster), 16mm.

. *Christ Mass Sex Dance*, Stan Brakhage, 1991, EUA, 5 min, color, sonora (música: James Tenney), 16mm.

. *Crack Glass Eulogy*, Stan Brakhage, 1991, EUA, 6 min, b/n, sonora (música: Rick Corrigan), 16 mm.

. *Boulder Blues and Pearls and...*, Stan Brakhage, 1992-93, EUA, 20 min, color, sonora (música: Rick Corrigan), 16mm.

2a part

. *Passage Though: A Ritual*, Stan Brakhage, 1990, EUA, 49 min, color, sonora (música: Philip Corner), 16mm.

Fireloop, Stan Brakhage, 1986, EUA, 3 min, color, sonora (música: Joel Haertling), 16mm.
Un dels tres films fets conjuntament amb la producció de Sunday Associates, de Boulder, de la història de Jane Brakhage sobre la invasió de Britània per Juli Cèsar, *Caswallon the Headhunter...* *Fireloop* és un bucle pintat a mà utilitzat com a part dels efectes especials en la producció final de *Caswallon*, una visió a ulls clucs d'«un foc a dins el cap», amb l'acompanyament de la banda sonora de Joel Haertling.

Loud Visual Noises, Stan Brakhage, 1987, EUA, 3 min 30 s, color, versió sonora (arranjaments: Joel Haertling), 16mm.

Loud Visual Noises, pel·lícula pintada a mà recreant visions amb els ulls tancats, escoltant sons. Banda sonora: Tödliche Doris, Zoviet France, Nurse with Wound, The Hafler Trio, Joel Haertling i I.H.T.S.O.

Kindering, Stan Brakhage, 1987, EUA, 3 min, b/n, sonora (música: Architect's Office), 16 mm.

«Una veu infantil cantant sobre preses orquestrals d'El Tiempo que es juxtaposen visualment amb imatges d'infants jugant (els meus néts Iona i Quay Bartek) en un jardí. Se'ls veu com en un somni, totalment concentrats en el joc i, no obstant això, d'una manera del tot diferent a com s'experimenten els rituals en l'edat adulta.» SB.

I...Dreaming, Stan Brakhage, 1987, EUA, 6 min, b/n, sonora (música: Joel Haertling i Stephen Foster), 16 mm.

«I... Dreaming... parteix d'un collage meravellós de Joel Haertling... basat en unes peces musicals de Stephen Foster, extraordinàries i molt tristes. Vaig agafar aquella peça musical i vaig transformar la música en cine. És una pel·lícula extremadament autobiogràfica i em mostra en un dels pitjors moments de la meua vida, quan sobrevivia amb penes i treballs. És un autèntic psicodrama narratiu.

PROPERA SESSIÓ: 31_05_07 a les 20:30h.

AMERICA'S IN REAL TROUBLE: RADICAL / POLITICAL CINEMA OF THE 60'S & 70'S

Per a més informació: www.cccb.org/xcentric

Però té alguna cosa meravellosa: el contrapès de la bella tristesa de Stephen Foster.» SB.

- **Christ Mass Sex Dance**, Stan Brakhage, 1991, EUA, 5 min, color, sonora (música: James Tenney), 16mm.

Consisteix en sis rotlles d'imatges superposades al ritme de la música electrònica de James Tenney, compositor i amic de la infància de Brakhage. El cineasta es refereix al film com «una celebració de les restriccions ballestiques de la sexualitat adolescent».

Christ Mass Sex Dance, Stan Brakhage

- **Crack Glass Eulogy**, Stan Brakhage, 1991, EUA, 6 min, b/n, sonora (música: Rick Corrigan), 16mm. Brakhage descriu aquesta pel·lícula com «una visió nostàlgica de la vida urbana, possibles retalls de la memòria retratats com si sempre estiguessin a punt de tallar la ment a trossets». La càmera vola per sobre de la ciutat durant la nit, reduint-la a diagrames abstractes titil·lants que simbolitzen la condició humana. Sentim com aquesta condició, la màxima representació de la qual és la ciutat, es dissol en el cosmos.

- **Boulder Blues and Pearls and...**, Stan Brakhage, 1993, EUA, 20 min, color, sonora (música: Rick

Corrigan), 16mm.

Visió perifèrica de la vida quotidiana segons la ment, és a dir, un èxtasi aterridor de les terminacions nervioses que fan la sinapsi (pintades a mà) que fracassa pel control de la vida que exerceix el pensament. Música de Rick Corrigan.

Stan Brakhage

Brakhage: Vaig anar a Nova York per intentar obtenir el permís de John Cage per utilitzar la seva música a *In Between* [1955] i d'Edgar Varèse per utilitzar la seva a *The Way to the Shadow Garden*. Varèse va dir que no, però em va acceptar com a alumne, per estudiar música. Varèse sabia que jo no tenia la intenció de ser un compositor, sinó d'estudiar la relació entre la música i el cine. Cage sí que em va donar permís i d'alguna manera també em va acceptar, en el sentit que ens portaria a Jim Tenney i a mi a fer unes cerveses i xerrar durant hores i hores. Merce Cunningham també hi era sovint.

MacDonald: Així doncs, ja coneixies Tenney?

Brakhage: Sí. Vam anar al mateix institut a Denver. És un misteri, quan hi penses. En aquell institut, el South High de Denver, durant aquella època, el Jim i jo érem estudiants. I Larry Jordan també. De fet, Jim Tenney hi va anar quan jo era a Dartmouth i va acabar els estudis ràpidament; el vaig conèixer a través dels meus amics que encara eren allà. Paul Sharits va arribar al South High més o menys al cap d'un any. També Robert Benson, que ara és un actor de caràcter al Canadà. Era com un lloc de reunió de... no ho sabria dir. El mateix passava a Wichita, Kansas, amb Bob Branaman i Bruce Conner, Michael McClure, Lawrence Ferlinghetti i Ronald Johnson: tots ells creixien l'un al costat de l'altre. Què ho deu fer? Potser és pur atzar, però això també sembla una mica ridícul.

Extret de:
MacDonald, Scott (2005). «Interview with Stan Brakhage». A: *A Critical Cinema 4. Interviews with Independent Filmmakers*. Califòrnia: University of California Press, pàg. 36-122.